

„Vaši domači svetovalci?“ vpraša sosed začudeno „Kateri pa so?“

„Pes, petelin in mačka.“

„Kaj se norčujete?“

„Resnico govorim, gotovo! Domači pes laja, kadar se prikrade kak sovražnik; to me opominja: pazi gospodar, kaj se godi v hiši in okoli nje. Petelin poje, ko se dan zaznava; to me opominja: na noge, pa delat! Mačka pa se liže in čedi, in to me spet spominja: bliža se ti ljub gost, pogrni mizo in postreži mu!“

„Vem, vem, ljubi sosed, kaj hočete s tem reči. Kaj ne, tri stvari so potrebne, da se gospodarstvu opomore: skrbnost povsod in delavnost vsak dan, pa prijaznost do vseh, ki nam dobro hočejo in dobro storé.“

S. S.

Koristna zabava.

(VI. Akustika.)

• Danes bi te rad naučil neko jako zabavno umetnost, ki je, kolikor jaz vem, le malo znana po naših krajih, namreč „piskanje na pero“, ali kakor tudi pravijo „piskanje na hruškovo pero“. Do zdaj poznam samo tri, ki znajo dobro to umetnost.

Št. 10.

Ako se hočeš naučiti to godbo, ravnaj tako-le. Odtргaj si na drevesu ali kaki drugi rastlini list, ki je usnjato gladek, ne premehek, pa tudi ne pretrd, z gladkim (nezobčastim), ovalnim robom. Najbolj ugaja hruškov list, pa dá se porabiti tudi vsak drugi, ki ima poprej omenjene lastnosti. Ovalno zaokroženi rob lista primi s štirimi prsti tako, da je napet in nekoliko žlebčasto privihan. (Slika 10, št. 1.) Tako napetega deni med ustnice; vzbokli del

je obrnjen navzgor in sega z robom nekako do polovice zgornje ustnice; čez ta vzboklo privihani rob moraš pihati, kakor bi hotel žvižgati. (Št. 2.)

Najtežje je izvabiti prvi glas. Zato je treba večkrat poizkušati. Ko se ti pa posreči, da list dá neki glas, potem je vse drugo hitro naučeno, ker se tu dajo melodije enako piskati kakor z žvižganjem. Glas namreč nastaja s tem, da se spravi list v primerno tresenje, kakor zahteva akustika. Za višje glasove se rabijo tanjši listi, za nižje pa krepkejši. Kdor je že bolj vajen, lahko napne in drži list tudi z dvema prstoma (št. 3), ali ga celo tako spretno drži z ustmi, da ga ni treba nič podpirati z roko.

Toliko se dá z besedo dopovedati. Komur to ne zadostuje, naj naprosi koga, ki že zna, da mu pokaže.

Spominčice.

X.

Pošteno živeti ni lehkó.
Zato jih mnogo, mnogo pade:
Mehkužnost, postópanje, to in to —
kritira jih v strasti in razvade.

Kdor hoče, da zmago si priborí:
Napenjati mora naravne sile
In sklepati z njimi nebeške moči,
Da bodo junaško mu voljo krepile

Internus.

Preizkušnja iz raznih predmetov.

X. Iz slovnice: Zakaj je težka Janežič-Sketova slovnica?

XI. Iz zemljepisja: a) Kje je tisti kraj, kjer je nad sto hiš, pa vendar ni ne mesto, ne trg, ne vas? — b) Kje je najbolj nezdrav kraj?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)

Rešitev šaljivih vprašanj v št. 7.

VIII. a) **Hočejo se ogreti; a ko bi pridneje delali, bi jih delo ogrelo.**

Prav so rešili: Josin Mara, učenka II. vадn. razreda v Ljubljani; S. Neuwirth in S. Ligvorija v Repnjah; Zupančič Francka, Rihteršič Fani, Kene Zinka, Kogoj Gelči, Peterlin Marica, Udovč Mici, Zupanec Polonica,

Zaje Zofi, Gröbner Tilči, Ferenčak Bogdana, Smolnikar Hedviga, Vrhunc Radica, Siegmund Pavla, Luschützky Julči. Dolenc Ivanka, Verbic Lojzi, Košmelj Minka, Kokalj Dora, Spreitzer Mici, Kaplja Roza. Jurca Ivanka, Javoršek Dorica, Deleja Cirila, Lesar Franja, Vrtačnik Fani, Urh Pepica, učenke VIII. razreda; Trtnik Alma in Olga, učenki IV. razreda Lichtenurničnega zavoda v Ljubljani; Jureš Alojzija in Schweiger Marica, učitelj. kandid. I. letnika pri čč. šolskih sestrah v Mariboru.

VIII. b) **Kadar stojé vsa druga kolesa.**

IX. a) **Zvonovi, ker so najvišji.**

Prav so rešili: Josin Mara, učenka II. vадn. razreda v Ljubljani; Štelcar Josip, sluga kn. šk. pisarne v Mariboru; Balaškovič Vekoslav v Župetincih pri Sv. Antonu v Slov. goricah; Klavžer Blaž v Mariboru.

IX. b) **Zato, ker je kor višje nego prostor pred altarjem.**

Prav so rešili: Josin Mara, učenka II. vадn. razreda v Ljubljani; Štelcar Josip, sluga kn. šk. pisarne v Mariboru; S. Neuwirth in S. Ligvorija v Repnjah; Bende Roman, dijak I. gimn. razreda v Mariboru; Jureš Alojzija in Schweiger Marica, učitelj. kandid. I. letnika pri čč. šol. sestrah v Mariboru; Zupančič Francka in druge učenke Lichtenurničnega zavoda v Ljubljani, kakor zgoraj (VIII. a¹); Balaškovič Vekoslav v Župetincih pri Sv. Antonu v Slov. goricah; Klavžer Blaž v Mariboru; Vizjak Štefka, učenka v Ljubečni.

Na vsa vprašanja so prav odgovorile: Ojstriš Cenka in Pepca, učenki v Ljubljani; Jerman Marica, učenka v Krškem.¹⁾

¹⁾ Zadnjič sta po pomoti izostala rešitelja obeh vprašanj: Fon Ivo, učenec in Fon Emilija, učenka v Celju.

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravníštvo sv. Petra cesta št. 78, v Ljubljani.